

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3070/2018
30.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Душко Вукоје, адвокат из ..., против тужених Компаније „Дунав осигурање“ АД Београд, Главна филијала у Крагујевцу и ББ из ..., чији је пуномоћник Бранислав Тодоровић, адвокат из ..., ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 486/17 од 20.11.2017. године, на седници одржаној 30.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 486/17 од 20.11.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 10492/16 од 13.10.2016. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па су обавезани тужени да тужиоцу солидарно исплате на име материјалне штете износ од 451.604,40 динара са каматом од 13.10.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 147.550,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 486/17 од 20.11.2017. године, укинута је првостепена пресуда и пресуђено тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му солидарно исплате на име материјалне штете износ од 451.604,40 динара са законском затезном каматом од 13.10.2016. године до исплате и обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове поступка и то туженој Компанији „Дунав осигурање“ износ од 27.525,00 динара, а туженом ББ износ од 144.525,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законом прописаних ревизијских разлога.

Тужени ББ је поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/1155/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, нити је пред другостепеним судом учињена повреда поступка из члана 374. став 1. ЗПП на коју се у ревизији указује. Неосновани су наводи ревизије да је у другостепеном поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. Закона о парничном поступку, јер је другостепени суд имао у виду све околности конкретног случаја и чињенично стање које је утврђено у поступку пред првостепеним судом и на расправи пред другостепеним судом, а за своју одлуку дао образложене и јасне разлоге због чега је неосновано указивање на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање. Указивање на повреду поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП не представља битну повреду због које се ревизија може изјавити применом члана 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, АА, овде тужилац, је правноснажном пресудом Прекршајног суда у Крагујевцу, Одељење у Книћу ослобођен кривице да је дана 21.03.2011. године у 14,00 часова управљајући моторним возилом Фиат ..., регистарског броја КГ ..., на начин ближе описан у другостепеној одлуци, проузроковао саобраћајну незгоду прелазећи у леву страну коловоза у смеру кретања и у моменту враћања на десну страну предњим левим бочним делом возила ударио у предњи леви део путничког возила марке Шкода ..., регистарског броја КГ ..., власништво СО Кнић које се кретало из супротног смера и којим је управљао ББ. Записником о увиђају саобраћајне незгоде сачињеним од стране МУП РС Полицијске управе Крагујевац, Полицијска станица Кнић од 21.03.2011. године констатовано је нађено стање на лицу места, дат детаљан опис положаја возила која су учествовала у саобраћајној незгоди, и наведено да место контакта возила није утврђено. Забележени су и трагови кретања возила и траг заносења левих точкова возила Фиат ... и траг кочења десних точкова Шкоде ..., да се возило Фиат ... кретало из смера центра Кнић према засеоку ..., а возило Шкода ... према центру насеља Кнић. Возачи нису управљали возилима под утицајем алкохола и ни једно од возила се није кретало недозвољеном брзином. Утврђена су и описана оштећења оба возила. Из исказа сведока очевидца саобраћајне незгоде и полицијског службеника који је саставио записник о увиђају произилази да се возило тужиоца кретало од леве до десне ивице коловоза односно није стално ишло десном страном коловоза, а да је друготужени наилазећи својим возилом из кривине покушао да избегне возило тужиоца, те је дошло до контакта наведених возила. Из исказа сведока, налаза вештака из прекршајног поступка и налаза и мишљења и изјашњења вештака саобраћајне струке ангажованог у овој парници, произилази да се на основу података из сачињеног записника о увиђају саобраћајне незгоде и зауставног положаја возила дало закључити да описани трагови не припадају возилима која су учествовала у саобраћајној незгоди, а све према зауставном положају возила, али да би се те релевантне чињенице могле утврдити само реконструкцијом.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев за тражену накнаду материјалне штете налазећи да из утврђених чињеница постоји пропуст на страни туженог ББ, односно кретања његовог возила,

због чега је дошло до контакта и проузроковања саобраћајне незгоде те је тужени одговоран за насталу штету солидарно са својим осигуравачем.

Другостепени суд је након одржане расправе поновио изведене доказе у поступку пред првостепеним судом закључујући да се у ситуацији када је утврђено да се тужени ББ кретао дозвољеном брзином, децидним изјашњењем полицијских службеника који су радили записник о увиђају, исказа сведока ВВ, а код недоследног исказа тужиоца, не може довести у питање садржина записника о увиђају, а да трагови забележени истим записником нису доведени у сумњу ни налазом и мишљењем вештака саобраћајне струке који је ангажован у овој парници, ни исказом вештака који је вештачио у прекршајном поступку, због чега је укинуо првостепену пресуду и одлучио одбијајући тужбени захтев као неоснован.

Врховни суд налази да је другостепени суд правилном применом материјалног права, одбио тужбени захтев и за своју одлуку дао свеобухватне, образложене и јасне разлоге које прихвата и овај суд.

Врховни касациони суд у целини прихвата наводе и разлоге другостепеног суда из побијане пресуде у вези са закључком о непостојању основа и елемената одговорности туженог за тражену накнаду одређеног вида материјалне штете проузроковане тужиоцу. Тужилац није доказао да је претрпео материјалну штету у одређеном виду и обиму која би потицала од неке неовлашћене и незаконите радње или пропуштања туженог, због које би одговарали он и његов осигуравач. Чињеница да је неко лице правноснажном прекршајном пресудом ослобођено кривице да је проузроковало саобраћајну незгоду не представља само по себи основ за потраживање накнаде штете од другог учесника у саобраћајној незгоди, а не представља ни сметњу да суд у парничном поступку утврђује грађанско правну одговорност за проузроковану штету, како лица против којег је усмерена тужба, тако и самог тужиоца без обзира што је правноснажном одлуком ослобођен прекршајне одговорности. У доказном поступку пред другостепеним судом, чињенице које произлазе из записника о увиђају саобраћајне несреће, између осталих и трагова кочења, нису оспорене од стране тужиоца ни од стране вештака који су свој налаз и исказ заснивали искључиво на положају возила након саобраћајне незгоде, док су полицијски службеници имали непосредни увид у самом тренутку догађаја, посебно када се има у виду навод вештака да би се релевантне чињенице могле утврдити једино реконструкцијом, а који доказ тужилац, на коме је терет доказивања узрочно последичне везе између радње или пропуштања туженог ББ и настанка штете, у смислу члана 231. ЗПП, није предлагао. Уколико је тужилац оспоравао записник о увиђају, морао се користити другим доказним средствима како би доказао да се саобраћајна незгода догодила искључивом кривицом туженог ББ, што је у конкретном случају изостало.

Због свега наведеног неосновано је позивање ревидента на погрешну примену материјалног права, јер сопствена противправна несавесна радња не може бити основ за накнаду штете. Из свих наведених разлога и по оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за тражену накнаду штете према туженима у смислу члана 154, 155. и 158. Закона о облигационим односима због чега је правилно другостепени суд одбио у целини тужбени захтев и према туженом физичком лицу и према туженом осигуравачу чија одговорност зависи од одговорности за настанак саобраћајне незгоде туженог власника осигураног возила. Неосновано се ревизијом тужиоца непосредно

или посредно, позивањем на доказне предлоге, оспорава резултат спроведеног доказног поступка указујући на погрешно утврђено чињенично стање, с обзиром да побијана одлука садржи детаљно образложење о утврђеним чињеницама, наводима и захтевима тужиоца и примени материјалног права на основу конкретних резултата доказног поступка.

Из наведених разлога применом члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић